

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete1990
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

15 Temmuz 2026 S.120

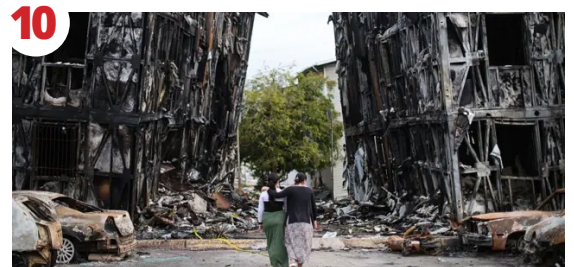
Kusursuz Bir Fiyasko

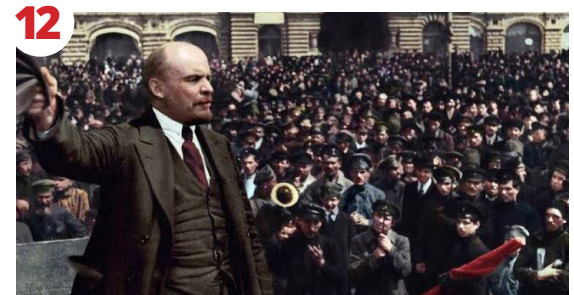
Antiemperyalist Gençlik Kampı

NATO Tutsağına İşkence

Venezuela Depremi

Rus Ayısına Toslamak

Birleşik devrimin bir devrim odağına; devrimin toplumsal güçlerinin gözlerini çevirecekleri, işaretine bakacakları, burjuva egemenliği yıkma hedefiyle hareket eden, birinci politik amacı iktidarı ele geçirmek olan ve bunun gerektirdiği cesaret, bilinç ve kapasiteye sahip bir devrim merkezine ihtiyacı var. Birleşik devrimin toplumsal güçleri "kim öndeyse ona destek vermek istiyorlar". Leninistler, işçi sınıfını, emekçi kitleleri bir devrimle iktidara taşıyacak güçleri öne çıkarmak istiyorlar.

Devamı 2. sayfada...

“Halk Sel Gibi”

Manşet

CHP’den ve Özgür Özel’in CHP’nin başına geçmesinden umudunu kesmemiş Cumhuriyet gazetesi, kendisinin Cumhuriyet muhabirlerinin ifadesiyle, “CHP’nin seçilmiş lideri” Özgür Özel’le uzun bir söyleşi yapmış. Eh, umutsuz yaşanmaz... Kentin küçük ve orta burjuva kesimlerinin sesi denilebilecek Cumhuriyet gazetesi de Özgür Özel’in günün birinde CHP’nin başına geçeceğinden umudunu kesmiş değil.

Geçerken belirtelim, bu umut ile yaşayan kesim Cumhuriyet gazetesi ile sınırlı değil. Sol, sosyalist “komünist” geçinen yasal sosyal reformist partiler de bu boş umutla yatıp kalkıyorlar. Hepsî Özgür Özel’den söz ederken “CHP’nin seçilmiş lideri” diye yazmaya büyük özen gösterirler. Yani sosyalist-komünist sıfatlarını yakalarından düşürmeyen bu kesimler işçi sınıfına, emekçi ve ezilen halklara, gençliğine, emekçi kadınların devrimci enerji ve dinamizmine değil, işi gücü olası bir halk ayaklanmasının, bir devrimin önüne geçmek, onu engellemek olan Özgür Özel’e, onun günün birinde CHP’nin başına geçmesine; kısa vadede ise kuracağı yeni partiye güveniyorlar.

Artık “merhum” diyebileceğimiz CHP’nin “seçilmiş Genel Başkanı” Özgür Özel’in derdi ise, bambaşka. O, emekçi sınıfların, sömürülen, yoksul kitlelerin olası bir isyanını, halk ayaklanmasını nasıl önleyeceğinin, düzen sınırları içinde nasıl tutacağını derdinde. 19 Mart ayaklanmasında Özel ve tayfası tam da bunu yapmıştı. 19 Mart Ayaklanmasında kitleler, özellikle de gençlik, daha ileri gitmek, ayaklanmayı daha da geliştirip iktidarı yıkacak bir noktaya taşımak için “Özgür bizi Taksim’e götür” diye slogan attıklarında Özgür Özel kulağının üstüne yatıyordu. Çünkü Özgür Özel ve o zamanki CHP’si bir düzen partisi olarak dinci faşist iktidarı ayaklanmayla yıkacak kadar aklını peynir ekmekle yemiş değildi.

Özgür Özel’in ve tayfasının derdi, amacı bugün de değişmiş değil. Burjuvazi ve burjuva politikacı olarak Özgür Özel, Türkiye’de ve Kürdistan’da emekçi, yoksul halk kitlelerinin, işçi sınıfının büyük bir devrimci enerji biriktirdiğinin, değişim arzusunun önüne geçilemeyecek kadar güçlü olduğunun, bir ayaklanmanın kapıda olduğunun farkındalar. Sözüünü ettiğimiz söyleşide Özgür Özel bu düşüncesinin şöyle ifade ediyor:

“Ama sokakta gördüğüm coşkun akan bir sel var. Bunun önünde ben dursam, beni de götürür. Sihirli değnek değmiş, Özgür Özel halk kahramanı çıkmış değil. Yapılanlar halkın öyle canını yakıyor ki kim öndeyse ona destek vermek istiyorlar. Bu insanlar bir şey istiyor. Önünde kimse duramaz. O yüzden bir takım duyumların, kişisel hesapların, endişelerin yapılabileceği bir pozisyon yok.”

Evet “sokakta akan bir sel var”. Halk coşkun bir sel gibi sokaklarda akıyor. Baskı, sömürü, sefalet, yoksulluk, açlık gibi bir insanın başına gelebilecek en büyük felaketler “halkın öyle canını sıkıyor ki, kim öndeyse ona destek vermek istiyorlar”.

Özgür Özel, kendi sınıfının, burjuvazinin çıkarlarının nerede yattığının bilincinde biri olarak, “yeni parti kurma” konusuyla ilgili bir soruya yanıt babında bu sözleri söylüyor. Halk sel gibi, değişim istiyor ve kim öndeyse ona destek vermek istiyor diye tespitte bulunduktan sonra bu selin akacağı bir kanal yani parti kurmanın zorunluluğuna işaret ediyor. Birleşik devrimin toplumsal güçlerini düzen içinde tutacak bir kanal, bir parti zorunludur ve “O yüzden bir takım duyumların, kişisel hesapların, endişelerin yapılabileceği bir pozisyon yok”.

Şimdi gelin de bunları sol, sosyalist, “komünist” yasal sosyal reformist partilere anlatın. Anlatamazsınız. Çünkü onlar her şeyde seçim-sandık-parlamento zincirini görüyorlar. Burjuva muhalefetsiz edemezler. Bu yüzden dün arkasında koştukları Kılıçdaroğlu kitlelerin gözünde bile “hain” seviyesine düştükten sonra, şimdi Özgür Özel’e yanaşmış, bütün gazetelerini, yayınlarını, internet sayfalarını; kısaca akla gelebilecek her türlü propaganda aracını Özgür Özel’in bültenine çevirmiş durumdalar.

Oysa birleşik devrimin bir devrim odağına; devrimin toplumsal güçlerinin gözlerini çevirecekleri, işaretine bakacakları, burjuva egemenliği yıkmaya hedefle hareket eden, birinci politik amacı iktidarı ele geçirmek olan ve bunun gerektirdiği cesaret, bilinç ve kapasiteye sahip bir devrim merkezine ihtiyacı var. Birleşik devrimin toplumsal güçleri “kim öndeyse ona destek vermek istiyorlar”. Leninistler, işçi sınıfını, emekçi kitleleri bir devrimle iktidara taşıyacak güçleri öne çıkarmak istiyorlar. Yolları her zaman seçim-sandık-parlamento zincirine çıkanlar ise Özgür Özel’i, onun kuracağı partiyi, onun tayfasını öne çıkarmak istiyorlar. Ayrım bu kadar net ve derin.

Evet, halk sokakta önünde durulmaz bir sel gibi. Bu sele burjuva sınıf egemenliğini yıkacak bir kanal açmak, onu bir tufana dönüştürmek günün acil görevidir. Gerçekten devrimci olduğunu düşünen güçlere çağrımız budur.

NATO Zirvesi

Kusursuz Bir Fiyasko

Editör

NATO Genel Sekreteri, hani şu ABD Başkanı Trump’a “baba, babacığım” diyecek kadar karakter yoksunu kişi, NATO’nun 7-8 Temmuz tarihleri arasında yapılan NATO Ankara Zirvesini tam bir başarı olarak değerlendirmiş.

Epstein adalarının müdavi mi, ilk servet birikimini babasını dolandırmakla yapmış ve daha bir kaç gün önce ABD’de bir mahkeme tarafından “cinsel saldırı” nedeniyle bir kadına beş milyon sekiyüz bir dolarlık tazminata mahkum edilen Trump’a “baba, babacığım” diyecek kadar karakter yoksunu bir kişi, NATO Zirvesi’ni “başarılı” buluyorsa, tam tersini düşünmek için neden aramaya gerek kalmaz. Zirvenin bir fiyasko olduğunu hemen anlarsınız.

Gerçek de bu: NATO’nun Ankara Zirvesi tam bir fiyasko oldu. Hiçbir yeni karar alınmadı, hiç bir yeni politika, yeni planlama, yeni bir açılım vb vb. söz konusu olmadı. Rutte denen Hollanda menşeli adam, Zirvenin başarılı olduğunu anlatmak için bula bula şu gerekçeyi bulmuş:

“Odada 32 liderin bir arada bulunduğu ortamda gördüğüm şey, muazzam bir birlik duygusuydu. Yakın tarihte bunun benzerini görmedim. Bana göre NATO’nun özü de tam olarak budur. Evet, zaman zaman çok sert tartışmalar yaşanır. İnsanlar, görüşlerini yüksek sesle, büyük bir kararlılıkla savunur, diğerleri de buna karşılık verir ancak bu, beni hiçbir zaman endişelendirmez çünkü biz, demokratik ülkelerden oluşan bir ittifakız. Bu durum bizi daha güçlü kılıyor.”

“Liderler” birbirlerine bağırıp çağırmışlar, sert tartışmalar yapmışlar ama “birlik ruhu” muazzam!

Belli ki aralarında birlik ruhu, müttefiklik duygusu yok. Emperyalist-kapitalist devletler için normal olan da budur. Çünkü genel olarak burjuva ilişkilerde bireysel çıkar temel ilkedir. Önce kendi kişisel çıkarları, sonra kendi hükümetlerinin çıkarları; bunlardan fırsat kalırsa da o zaman ittifakın yani NATO’nun çıkarları gündeme gelir.

Yeni denilebilecek ne kararlar aldılar diye sorulsa, yanıt kocaman bir hiçtir. Geçen yıl Lahey toplantısında söz verdikleri taahhütleri pratikte yerine getirme sözü verdiler; o kadar. Yani zaten şimdiye kadar yerine getirmiş olmaları gereken sözleri, bir yıl sonra "vallahı-billahi yerine getireceğiz" sözü vermiş oldular.

Başka dişe dokunur tek şey, Rusya'ya karşı savaş hazırlıklarını yoğunlaştırma konusunda mutabık kaldıklarını ilan ettiler. Bu, malumun ilanıydı. Başta Almanya ve Polonya olmak üzere, NATO'nun "Doğu Bloku" diyebileceğimiz, Finlandiya, Estonya, Litvanya, Letonya gibi "başkaplan"ın etrafındaki çakallar sürüsü Fransa, İngiltere gibi emperyalistler zaten başından beri Rusya'ya karşı savaşı kışkırtıyor; Ukrayna faşistlerini ileri sürerek Rusya'yı yormaya, kaynaklarını tüketmeye ve böylece nispeten "zayıf" düşürdükten sonra saldırıya hazırlanıyorlar. Bütün bu sahnenin arkasındaki yapımcı ise ABD'dir.

Rusya'nın yönetici eliti, tablo hakkında yanılsamaya kapılmadıklarını şu sözlerle ortaya koydular:

"Genel çizgi değişmiyor; Avrupa kıtasının askerileştirilmesi, savunma potansiyelinin artırılmasına yoğunlaşılması, Rusya ile silahlı çatışmaya hazırlık ve elbette Ukrayna'ya yardım." Bu sözlerin türkçesi şu olmalı: Avrupa kıtasının militaristleştirilmesi ve buna kaçınılmaz biçimde faşistleştirme-nin eşlik etmesi, savaş kapasitesinin yoğunlaştırılması ve Rusya'ya karşı topyekün bir savaşa hazırlık. Ukrayna'ya "yardım" ise, Ukrayna'nın savaşa devam kabiliyetini destekleyerek Rusya'yı gerçek savaşın başlatılacağı zamana kadar yormak ve kaynakları-

nı tüketerek zayıf düşürmek. Hitler'in Sovyetler Birliği'ne karşı yapamadığı tek şey bu idi. Şimdi bunu deniyorlar.

NATO Ankara Zirvesi'nin dişe dokunur yapabildiği tek şey, NATO üyesi devletler ile NATO yanlısı olmakla birlikte üye olmayan devletler arasında, hazırlanmakta olan topyekün dünya savaşı için bir görev dağılımı yapmış olmasıdır. Buna göre, Pasifik'te Japonya, G.Kore Yeni Zelanda ve Avustralya Çin'e karşı; Avrupa devletleri Rusya'ya karşı, Körfez bölgesinde gerici Arap devletleri, Suudi Arabistan dahil, Pakistan ve Türkiye İran'a karşı cephe hattında olacak; Suriye, Lübnan, Güney Kürdistan ve Rojava Türkiye'nin egemenlik alanlarına bırakılacak. Ancak bu görev dağılımı Zirvede resmi olarak yapılmış değil.

ABD sponsorluğunda olduğu şüphe götürmeyecek olan Rusya'nın parçalanmasına ve bir devlet olarak yok edilmesine yönelik bu senaryo neden peki? Daha önce yazdık, bir daha ve tekrar tekrar üzerinde duracağımız şu "Politika notu"nda gerçek nedeni buluyoruz: Amerikan Hudson Enstitüsü "Sovyetler Birliği'nin Nihai Çöküşü" başlıklı şu tespiti yapıp, ABD Savaş Bakanlığına (Pentagon) iletiyor:

"SSCB" diyor Hudson Enstitüsü, "insanlığın tarihsel belleğinden külliyen silinmeli, yok edilmelidir. İzleri bugünkü Rusya'da fazlasıyla kalmıştır. Dönüşümü ikinci adım tamamlayacaktır: Rusya Federasyonu'nun dağılması."

Dönüşümün birinci adımı? Gorbaçov-Yeltsin alçaklarının SSCB'yi resmen dağıtmaları. Birinci adım bu ve Hudson Enstitüsüne göre bu adım ikinci adımda, Rusya Federasyonu'nun dağıtılması ile tamamlan-

malıdır. Yani komünizmin insanlığın belleğinden külliyen silinmesi.

Komünizme karşı kurulmuş, görevi komünizmin yayılmasını önlemek ve ortadan kaldırılması sağlamak olan NATO'nun Ankara Zirvesi'nde Rusya'yı hedef tahtasına koymuş olmasına şaşılmalıdır. Ama bunun için "Zirve" düzenlemek mi gerekiyor?

Emperyalist-kapitalist devletler şimdi tüm sanayilerini militaristleştiriyor, askeri-sınai kompleks ile entegre ediyor, silah üretimlerini kat be kat artırmaya çalışıyorlar. Artık otomotiv fabrikaları tank, top, tüfek, mühimmat, drone, insansız silah araçları üretimine yöneliyorlar. Buzdolabı yerine roket, araba yerine tank, bilgisayar yerine drone-iha-siha vb. vb. üretecekler. Milyar dolarlar artık buraya akacak. Ankara Zirvesi'nin bir başka dişe dokunur sonucu bu oldu. İyi de bu zaten bilinen ve çok önceden başlatılmış bir süreçti. Bunları ilan etmek için bunca zahmete ne gerek vardı!

Yine de, Türkiye açısından ele alınması gereken sonuçları oldu Zirvenin. Her şeyden önce şu gerçek bir kez daha kendini ortaya koydu: ABD ve diğer emperyalistlerin tercihi dinci faşist iktidar ve onun başından yanadır. Trump, ezerken överek bu gerçeği açıkladı. Rahip Brunson olayı ile "Erdoğan harika bir adam" ifadelerini aynı cümlede kullanmasının anlamı bu.

Peki ya Zirve vesilesiyle Türkiye'de açığa çıkan NATO karşıtı antiemperyalist mücadele ruhuna ne demeli. Bu da başka bir yazı konusu olsun!

Dünya Antiemperyalist Gençlik Kampı

Dünya Anti-Emperyalist Gençlik Platformu 3. kampının, NATO zirvesinin bu yıl Türkiye’de yapılacağı olmasından dolayı Türkiye’de yapılmasına karar verilmişti. Hazırlıklara haftalar öncesinden başlandı. Sunumlar hazırlandı, toplantılar yapıldı ve 29 Haziran - 1 Temmuz günleri arasında Çanakkale Asos’taki gençlik kampında dünyanın dört bir yanından sosyalist gençler buluşmak için karar aldı.

Bu kampta gençler hem kendi ülkelerindeki gençlik mücadelesini tartışabilecek, hem enternasyonal dayanışma gereği birbirleriyle tanışıp, diğer ülkelerdeki gençlik hareketlerinin mücadelesine ve tarihine dair fikir edinebilecek, hem de NATO’ya karşı enternasyonal birliği sağlamış olacaktı. Birbirleriyle politik fikir alışverişlerinde bulunabilecek; bunu yaparken de keyifli vakit geçirmeyi, yüzmeyi ve eğlenmeyi ihmal etmemiş olacaktı.

Kamp coşkuyla başladı; ufak tefek pürüzler çıksa dahi gençlik, pratik düşünme kabiliyeti ve gençliğin verdiği dinamizmle bunların üstesinden gelmeyi başardı. İlk gün WAP Gençlik Konferansı yapıldı. Konferans açılış konuşması ile başladı. Açılış konuşmasında konferansın içeriğinden ve neden yapıldığından kısaca bahsedildi. İlk konuşmacı olarak Devrimci Öğrenci Birliği’nden bir yoldaşımız söz aldı. Konuşmada kısaca Devrimci Öğrenci Birliği’nin tarihinden bahsedildikten sonra Türkiye’deki gençlik mücadelesinden ve Devrimci Öğrenci Birliği’nin gençlik mücadelesine “Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz” şiarı ekseninde yaklaşımından ve bu şiarın altında yatan sebeplerden bahsedildi.

Daha sonra sırasıyla, maddi

yetersizliklerden ötürü kampa katılmayan diğer ülkelerdeki antiemperyalist gençlerin kendi ülkelerindeki gençlik mücadelesine ve WAP gençliğine dair selamlama mesajları okundu. Kampa katılan Rusya, Güney Kore, İtalya ve Ermenistan’dan antiemperyalist gençler kendi ülkeleri adına söz aldıktan sonra, WAP Gençlik Deklarasyonu okundu ve YOUTH PLATFORM flaması ile toplu fotoğraf çekilmesi ile kampın Konferans ayağı tamamlandı.

Konferanstan sonra herkes serbestçe vakit geçirdi. Herkes sırasıyla kendi dilinde Enternasyonal Marşını okudu; müzikler, türküler söylendi. Ufak gruplar halinde politik tartışmalara girildi. Sıcaktan bunalan bazı kişiler yüzmeye, serinlemeye gitti. Günün en önemli sohbetleri akşam yemeği sonrası masalarda çay içerken yaşandı. Günün stresini atan gençlik, akşam yemeği sonrası sohbetlerde dörder kişilik masalarda derin tartışmalara daldı. Kendi ülkelerindeki sendikal mücadele ve işçi-öğrenci birlikteliğinin nasıl kurulduğu üzerine detaylı tartışmalar yapıldı.

Kampın ikinci günü, kahvaltı sonrası “Ulusal Sorun” üzerine konuşma yapılacaktı. Konuşmayı yapmak için Mücadele Birliği Platformu’ndan bir temsilci de kampa katılmıştı. Ulusal sorun ve ulusal soruna Leninist bakışın nasıl olması gerektiğini diğer ülkelerdeki antiemperyalist gençlere detaylıca açıkladı. Aynı zamanda ulusal sorun hakkında kendi ülkelerinde kısıtlı bilgiye sahip oldukları için, onların da oldukça ilgisini çeken bir konuşma oldu. Sunumdan sonra yapılan soru-cevap bölümünde bütün katılımcılar akıllarına takılan soruları sordular ve kimsenin kafasında ulu-

sal soruna Leninist bakış hakkında hiçbir soru işareti kalmamış oldu.

İkinci günün ikinci sunumu “Batı Asya’da Devrimler ve Devrimci Mücadeleler” oldu. Devrimci Öğrenci Birliği’nden bir yoldaşımızın yaptığı bu sunum; Batı Asya’daki bütün halkları ve mücadelelerini ele alan; Rojava, Filistin, İran gündemlerini, bu ülkelerde yaşanan devrimci mücadeleleri ve Leninist tutumu detaylandıran bir içerikteydi. Özellikle Rojava konusu ve Rojava Devrimi, antiemperyalist gençliğin bir hayli ilgisini çekti. Çok sıcak bir gündem olmasından dolayı İran-ABD savaşı üzerine ve Leninistlerin bu savaşta alması gereken tek tavrın, İran halklarının yanında olmak gerektiği hakkında konuşuldu.

WAP gençlik kampının ikinci günü bu sunumlarla sona erdi. Akşam kadar süren çeşitli aktivitelerden sonra hep beraber bir “halay atölyesi”ne girildi. Dünyanın dört bir tarafından gelen sosyalist gençler bir halayda buluşmuş, hep beraber halay çekmişlerdi. Bu sadece halayla sınırlı kalmadı; tüm katılımcılar kendi yöresel danslarını sergiledi. Ve yorucu bir gece bu şekilde sona erdi.

Kampın üçüncü günü Türkiye ve Kürdistan’da Gençlik Mücadelesi ile Faşizm hakkında sunumlar yapılması planlanıyor ve “Kopuş” belgeselinin izlenmesi hedefleniyordu. Ancak dinci-faşist iktidar gençlerin politik birer özne olmasından fazlasıyla rahatsız olmuş olacak ki, kampın ikinci gününün gecesinde 23 enternasyonal gencin bulunduğu alana TEM, KOM, NARKOTİK, Jandarma ve Çevik Kuvvet ekiplerinden oluşan, ağır silahlarla donanmış yüzlerce kişiyle baskın yapıp, bütün kamp katılımcılarını hukuksuzca, hiçbir neden göstermeksizin gözaltına aldı.

Kampa Polis Baskını ve Gözaltı

Dünya AntiEmperyalist Gençlik Platformu'nun Çanakkale'de düzenlediği kampına, 1 Temmuz saat sabah 03.00 sularında "silahlı terör örgütüne üyelik" suçlamasıyla şafak operasyonu yapıldı. 23 enternasyonalist devrimci bu operasyonla gözaltına alındı. 6 günlük gözaltı sürecinin ardından 15 kişi doğrudan serbest kalırken, 8 kişi de adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı.

Dinci faşist iktidar, NATO zirvesi öncesi gençlikten o kadar korkmuş olacak ki, bir gençlik kampına katılan gençler hakkında bir gecede "silahlı terör örgütüne üyelik" suçlaması uydurup, onları günlerce gözaltında tutabiliyor. Daha da ilginç, yasal sınır 4 gün olmasına rağmen bu gözaltı süresini 6 güne kadar uzatabiliyor ve bu baskından eline hiçbir kanıt geçmeyince, kanıt yaratmak için illegal yollara başvurabiliyor. Dinci faşist iktidar ve arkasındaki sermayedarlar, işte Leninist gençlerden bu kadar korkar durumda.

Gözaltı süreci ve yaşanan hukuksuzluklardan da biraz bahsedelim. Aralarında danışman olarak bulunan bir avukatın da bulunduğu 23 genci gözaltına almak için TEM, KOM, Narkotik, Jandarma ve Çevik Kuvvet ekiplerinden oluşan yüzlerce ağır silahlı görevli kamp alanına girdi. Kimse daha ne olduğunu anlayamadan zorla yere yatırma ve ters kelepçe uygulama gibi işkencelere maruz kaldı. Daha operasyonun ilk dakikalarında yoldaşlarımız köşeye çekilip "Sizin lideriniz kim?" gibi yasadışı sorgu yöntemlerine maruz bırakıldı ki, bu tavır, aslında sonraki günlerde yaşanacakların habercisiydi.

Otobüslere bindirilip sağlık kontrolüne götürüldükten sonra gençler, farklı farklı şubelerin nezarethanelerine dağıtıldı. Çanakkale TEM şubesine götürülen yoldaşlarımızdan biri bağcıklarını vermek istemeyince darp edildi ve yere yatırılıp, bağcıkları zorla kesilerek alındı.

İlk avukat görüşlerinin ardından işler daha da gariipleşmeye başladı. Avukatlar içeri alınmıyor, "menfaat çatışması" gerekçesiyle aynı avukat iki farklı kişinin sorgusuna giremiyordu. Bunun hukuka aykırı olduğu TEM şubesine anlatılmasına rağmen, TEM şube "savcılık emri var" diyerek avukatları içeri almadı. Avukatlar savcı ile görüştüğünde ise savcı böyle bir talimatı olmadığını söylüyordu. Yani aslında burada emniyet güçleri tamamen başına buyruk hareket ediyordu. Polis talep etti, savcı onayladı, polis uyguladı.

Avukatlar günlerce karakol kapısı önünde mücadele verse de Çanakkale TEM şubesi hiçbir avukatı gözaltındakilerle görüştürmedi; gö-

Leninist gençler Çanakkale TEM'in bu hukuksuzluklarına karşı gözaltı ve adliye sürecinde dik duruşlarını korudu.

rüştürdüğünde bile bunu çok kısıtlı bir şekilde yaptırdı. Özellikle Türkiye'nin hukuk sisteminden haberi olmayan yabancı gençleri geceleri gizlice koğuşlardan çıkarıp, onlara iftiracılık ve itirafçılık dayattı, ancak buradan hiçbir şey elde edemedi

4 günlük gözaltı süreci boyunca TEM şube, 24 gençten sadece 5'inin ifadesini alabilmiş, 19 genç sorguya dahi götürülmemişti. Karakolda geçen 96 saat; itirafçılık, kaçırma, iftiracılık ve avukatlarla görüştürmeme dayatmalarıyla geçti.

Tabii ki yaşananlar bununla sınırlı kalmadı; bunun bir de adliye aşaması oldu. 23 enternasyonalist genç, saat 13.00 sularında girdikleri adliyeden ertesi gün akşam saat 17.00'de çıkabildi. Savcının 23 kişinin ifadesini alması tam 28 saat sürdü. Gençler 4 gün karakol nezarethanesinde kaldıktan sonra, 28 saat kadar da adliye nezarethanesinde havasız, basık ve insani olmayan koşullarda tutuldu.

Adliye nezarethanesinde yasal gözaltı süreleri bitmesine rağmen onlarca polis eşliğinde bekledi, sigara içme gibi basit istekleri dahi karşılanmadı ve bu süreçte de hala avukatlarıyla görüştürülmediler. Gençlerin avukatlarıyla görüşebildiği tek an, savcı karşısına çıkmadan 2 dakika öncesi oldu. Çanakkale TEM'in işlediği bu suçlara savcılık ve Çanakkale Barosu da ortak oldu.

Savcılık, gençlerin 15'i için serbest bırakılma kararı verirken 8'i için ev hapsi istemidi. Sonrasında hakim karşısına çıkan gençler ve avukatları savunmalarını yaptı; yaşanan süreci ve hukuksuzlukları anlatıp hiçbir koşul olmadan serbest bırakılmayı talep etti. Hakim karar için 10 dakikalık bir ara verdiği esnada bile Çanakkale TEM şubenin tacizleri bitmedi; serbest kalan gençler hâlâ gözaltındaymış gibi lavaboya giderken onları takip etti, ellerine aldıkları kameralarla gençleri hukuksuz bir şekilde kaydetmeye çalıştı.

Aslında Çanakkale TEM'in bu tavrı şaşırtıcı değildir. Olayın ilk anlarında uluslararası bir terör örgütünü çökerttiğini sanan TEM, baskın sırasında eline hiçbir kayda değer

kanıt geçiremeyince rezil olmamak adına bu sefer gençlerin ağzından kanıt almak isteyerek, bir suç unsuru yaratmaya çalıştı. Ancak çabaları nafile kaldı; Leninist gençler Çanakkale TEM'in bu hukuksuzluklarına karşı gözaltı ve adliye sürecinde dik duruşlarını korudu. Çanakkale TEM'in tüm illegalize etme çabalarına rağmen, verdikleri devrimci mücadelenin meşru olduğunu kanıtladılar.

Ancak yaşananlar burada sona ermedi. Bu 6 günlük süreç bittikten Leninist gençler Çanakkale TEM'in bu hukuksuzluklarına karşı gözaltı ve adliye sürecinde dik duruşlarını korudu. sonra serbest bırakılan gençler evlerine dönerken, sadece 5 saat sonra, 8 genç için yeniden yakalama kararı çıkartıldı. 3 genç Tekirdağ yolunda İstanbul'a dönerken otobüsten gözaltına alınırken, kalanlar evlerinden emniyet müdürlüklerine getirildi. Gençlere SEGBİS ile Çanakkale'ye bağlanacağı söylendi, bir gün boyunca karakolda tutuldular ve bu süreçte de ters kelepçe gibi işkenceler devam etti.

"Belge eksikliği" bahanesiyle bir türlü bağlanılamayan SEGBİS, ancak bir sonraki günün akşamında açıldı. Hakim, gençleri tekrar dinledikten sonra hepsinin adli kontrol kararıyla serbest bırakılmasına hükmetti. Normalde yasal olarak 4 gün olan gözaltı süresi 7 güne kadar uzatıldı, gençlerin "NATO zirvesi için eylem yapması olasılığı" olabildiğince engellenmeye çalışıldı.

Dinci faşist iktidar tarafından yapılan bu saldırının, DÖB'ün (Devrimci Öğrenci Birliği) izlediği siyasi politika ile doğrudan ilgisi olduğunu biliyoruz. Öğrenci-gençlik içerisinde en ilerici politikalara sahip olan DÖB, aynı zamanda gençliğin öncüsü olmak gibi bir iddiaya da sahip. Devrimci gençliğin izlediği bu devrimci politikardan fazlasıyla korkan dinci faşist iktidarın DÖB'ü hedef alması hiç de şaşırtıcı değildir. DÖB'ü siyasi olarak etkisiz bırakmak isteyen faşizm bu saldırıdan eli boş dönmüş, 23 genç arasından bir tutuklama dahi alamamıştır. Aksine, gençler arasındaki mücadele hırsı ve yoldaşlık bağları daha da güçlenmiştir.

Antiemperyalist Mücadele ve Kadınların Toplumsal Kurtuluşu

2nd International Conference of World Anti-Imperialist Women's Platform

ANTI-IMPERIALIST STRUGGLE AND THE SOCIAL EMANCIPATION OF WOMEN

Platform
The World Anti-imperialist Platform

Dünya Anti-Emperyalist Kadın Platformu 2. Uluslararası Konferansı, 5 Temmuz 2026 Pazar günü online olarak gerçekleşti.

"Antiemperyalist Mücadele ve Kadınların Toplumsal Kurtuluşu" şiarıyla gerçekleşen Konferansın ilki, 2025 Ekiminde Caracas'ta toplanmış ve Dünya Anti-Emperyalist Kadın Platformu'nun kuruluşu ilan edilmişti.

Türkiye'de Emekçi Kadınlar'dan Özlem Oral yaptığı açılış konuşmasında "Bugün burada, insanlığın tarihsel bir dönemecten geçtiği koşullarda bir araya geliyoruz. İstedığımız, salonlarda yüz yüze görüşmekti, planlarımız böyle idi. Ancak içinden geçtiğimiz 3. Dünya Savaşı koşullarında, ne kadar istesek de bir araya gelmek, salonları doldurmak imkanımız olmadı" derken, Konferansın ilk konuşması yine Emekçi Kadınlar'dan Selen Reyhan tarafından yapıldı. Selen Reyhan, "Emperyalizme, Savaşa, Faşizme, Kapitalizme ve Kadınların Çifte Sömürüsüne Karşı Birleşik Mücadele" konulu bir sunum yaparken, Fatma Yıldırım da Emekçi Kadınlar(EKA)'ın Tarihini, İlkelerini ve Çalışma Yöntemlerini anlattı.

Ekvador "Kamu Politikalarında Kadınların Başarıları; Kapsayıcılık Ve Eşitlik" başlıklı bir sunum yaptı.

Demokratik Kongo Cumhuriyeti'nden Sosyal Demokratlar Birliği Kadınlar Birliği (LIFUDS)'dan Charlotte Buimpe Diombelayi de yaptığı su-

numunda, "Kadınların Özgürleşmesi, Halkların Özgürleşmesinden Ayrılmaz" dedi.

Ardından Avrupa'dan Emekçi Kadınlar'ın konferansı selamlayan bir video mesajı izlendi ve konferans hazırlık sürecinde tutuklanan Emekçi Kadınlar temsilcilerinden Delal Erol'un Bakırköy zindanından gönderdiği mektubu okundu.

31 yıl boyunca Türkiye zindanlarında tutsak olan ve çok sayıda katliama, isyana tanık olan ve cezaevinden yeni tahliye edilmiş olan kadın tutsak Elif Yaş, cezaevlerinde kadın olmak üzerine yaşadıklarını anlattı.

Ardından yine Emekçi Kadınlardan Elif Açı "Feminizm Eleştirisi ve Kadının Gerçek Kurtuluşu", Alev Erarslan, "Kadının Ulusal Kurtuluşu ve Kürt Kadınlarıyla Ortak Mücadele", İlayda Ülker de "Türkiye'de İktidarın Kadına Bakışı ve Emekçi Kadınların Mücadelesi" konulu sunumlar yaptılar.

Arjantin'de Medya ve İletişim Kolektifleri Ağ'ından Ayelén Correa Ruau'nun "Feminist Mücadele ve Kemer Sıkma ile Emperyalist Yağmaya Karşı Basının Savunulması", Venezuela'daki Filistinli Kadın Hareketi Al-Karama'dan Shuruk Duqqa'nın "Savaş İttifakına Karşı, Yaşam İçin Halkların Küresel İttifakını Savunuyoruz!" konulu mesajlarının okunmasının ardından,

Küba'da Kadınlar Uluslararası Demokratik Federasyonu'nun kurucu üyesi ve Palomas Projesi'nden Lizette Vila Espina'nın "Kadınlar İnsanların ve Gezegenin Yaşamını Savunmayı Seçtiler" başlıklı video sunumu izlendi.

Konferans sırasında Çanakale'de gözaltında tutulan Rusya'da KDHC Uluslararası Dayanışma Grubu'ndan Daria Kadkina'nın "Kadın Bir Eklenti Değildir; Tarihin Öznesidir" sunumu okundu.

Belçika Komünist Partisi'nden Yannick Vanonckelen'in "Kadınlar: Belçika Hükümeti Bizi Geriye Götürüyor! Kemer Sıkmanın Bir Yüzü Var: Emekçi Kadınların Yüzü" ve Yunanistan'dan Devrimci Teori Grubu Kurucu üyeleri Panagiota Materi ve Dimitrios Patelis'in "Emperyalizm Tarafından Teşvik Edilen 'STK'laşmaya' Karşı Kadınların Anti-Emperyalist Harekete Katkısını Güçlendirmeliyiz" başlıklı sunumları okundu.

Son konuşma Kore Cumhuriyeti (ROK) adına "Kore Cumhuriyeti'nde (ROK) Kadınların Gerçekliği ve Küresel Kadın Hareketinin Görevleri, Anti-Emperyalist Kadın Eylemi" başlığı ile yapıldı.

Konferans, Emekçi Kadınlar'ın Dünya Anti Emperyalist Kadın Platformu Deklarasyonunu okuması ile sonlandı.

Dünya Antiemperyalist Cephesi ve Devrimin Öncü Gücü

Dünya AntiEmperyalist İşçi Platformu, 5 Temmuz 2026 Pazar günü online olarak gerçekleşen ilk konferansı ile kuruluşunu ilan etti.

Kuruluşunu İstanbul'da yapacakları dünya çapında bir konferans ile duyurmayı hedefleyen Dünya Antiemperyalist İşçi Platformu, Türkiye'de NATO Zirvesi dolayısıyla yaşanan olağanüstü baskı ve terör ortamı nedeni ile Kuruluş Konferansı'nı online olarak gerçekleştirdi.

"Dünya Anti-emperyalist Cephesi ve Devrimin Öncü Gücü" şiarıyla yapılan konferansın açılış konuşmasını Türkiye'de Karayolları ve Ulaşım İşçileri Sendikası'ndan Şahin Başaraner yaptı.

Ardından ilk konuşmayı Leninist İşçiler adına yapacak olan Barış Kaya'nın Çanakkale'de Anti Emperyalist Gençlik Konferansı nedeniyle hala gözaltında olması nedeni ile "Dünyanın Neresinde Olursa Olsun Emperyalist Haydutluk ve Savaş, Tüm Dünya İşçilerinin Ortak, Birleşik, Enternasyonal Mücadelesiyle Karşılanmalıdır" konulu konuşmayı Cemal Bozkurt yaptı.

Dağa sonra Türk Sağlık ve Sosyal Bakım İşçileri Sendikası (TSS-İŞ) adına Ülkü Şeyda Başaraner bir konuşma yaparak "İşçi Sınıfının Kurtuluşu Mücadelesinin Bir Aracı Olarak Sendikalar"ı anlattı.

Yine Türkiye'den Devrimci İşçi Komiteleri'nden Yılmaz Ekşi yaptığı konuşmasında "Geleceği İnşa Etmek'ten bahsetti.

Karayolları ve Ulaşım İşçileri Sendikası'ndan Şahin Başaraner yaptığı konuşmasında, "İşçi Sınıfının Kurtuluşu için Mücadele: Ulusal ve Uluslararası Mücadele Birliğinin Koşulları ve Gerekliliği"nden bahsetti.

İnşaat ve Yol İşçileri Sendikası'ndan Mustafa Adnan Akyol "Fiili Mücadele Hattı" konulu konuşma yaparken,

Bahreyn Krallığı'nda Birleşik Ulusal Demokratik Meclis'ten Hasan Almarzooq, "Bahreyn'deki İşçi Hareketi: Mart 1965 Ayaklanmasından 21. Yüzyılda Çalışmanın Zorluklarına" başlıklı konuşmasını yaptı.

Fransa'da Komünist Diriliş Kutbu (PRCF)'den Jean-Paul Batisse "Fransız İşçi Sınıfının Siyasi Durumu" başlıklı konuşmasını yaptıktan sonra, gönderilen metinler okundu.

Burada da Rusya'da Kuzey Kore Uluslararası Gençlik Dostluk Birliği'nden Sergei Mikhailov'un "Dünyayı Üretenler İçin Bir Platform İnşa Ediyoruz"; Uluslararası Gençlik Dostluk Birliği Çin Şubesi Üyesi Zhang Zheyue'nun "Zincirlerden Yıldızlara: Bir Asırlık Çinli İşçiler", yine Çin'den Kuzey Kore ile Çin Dayanışma Grubu'dan Zhang Shaoyan'ın "Tarih,

Sadece Mücadeleyle Hayatta Kalabileceğimizi Kanıtladı" başlıklı konuşmaları okundu.

Güney Kore'de PDP İşçi Komitesi, Filipinler'de Fermina Express Corp Şubesi-KMM, İtalya'da Montichiari Havaalanı İşçileri, Savaşa Karşı Demiryolu İşçileri, GAP – Livorno Özerk Liman İşçileri Grubu, Ravenna Limanı İşçisi / Silah Kaçakçılığına Karşı Gözlem Merkezi, Leonardo İşçi Koordinasyon Komitesi, Grottaglie Fabrikası, Okulların ve Üniversitelerin Askerileştirilmesine Karşı Gözlem Merkezi ve Gazze Sağlık Çalışanları, Cardarelli Hastanesi, Napoli'den gelen video mesajlar izlendi.

El Salvador'da FUSS adına yapılan konuşmanın ardından, WFTU Güney Kore Ofisi'nin "İşçi Sınıfının Durumu ve Dünya Anti-Emperyalist Cephesinin Güçlendirilmesi" konulu bir konuşma yaptı.

Dünyanın dört bir köşesinden bu konferansa katılan işçi örgütlenmelerinin sunumlarının ardından, Dünya AntiEmperyalist İşçi Platformu Bildirisi okundu ve kuruluşu deklare edildi.

İşçilerin konferansı, Enternasyonal Marşı'nın her dilde okunmasıyla sona erdi.

NATO Karşıtı Mücadele Engellenemez!

İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri 8 Temmuz günü saat 19.30'da Kadıköy Süreyya Operası önünde gerçekleştirdiği eylemle NATO zirvesi nedeniyle gözaltı ve tutuklama saldırılarını protesto etti.

NATO zirvesi için onlarca şehirde haftalardır süren polis saldırılarında, ev baskınlarında binlerce kişi gözaltına alındı. 200'ü aşkın kişi ise tutuklandı.

Ankara, Eskişehir ve İstanbul'da gerçekleşen eylemlere dönük de polis saldırısı yaşandı. Sadece 7 Temmuz günü yaşanan saldırılarda da 300'e yakın kişi gözaltına alındı.

"NATO Karşıtı Mücadelemiz Engellenemez" şiarıyla çağrı yapan İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçlerinin yaptığı eylemde "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Katil NATO, Katil ABD", "Emperyalizm Yenilecek Direnen Halklar Kazanacak" sloganları atıldı.

"Haftalar ve hatta aylar öncesinden, emperyalist efendilerine dikensiz gül bahçesi sunmak adına tüm Ankara'yı adeta açık hava hapishanesine çevirenler, yeni katliam ve soykırım

planlarında büyük roller üstlenmek için kollarını sıvadılar. 7-8 Temmuz'a giden süreçte, İstanbul'da başlayan ev baskınları sonucu yüzlerce devrimci sosyalist tutuklandı" denilen açıklamada uydurma gerekçelerle hazırlanan dosyaların, 'terör örgütü üyeliği' adı altında sunulsa da devrimcilere yöneltilen tüm soruların içeriğinden, bu operasyonların gerçekleşecek NATO Zirvesi'nin onlar açısından 'sorunsuz' geçmesi için yapıldığını gösterdiği vurgulandı.

İstanbul ve Ankara'da yapılan ev baskınlarının hemen ardından Adana, Antakya, Antalya, Eskişehir, İzmir ve Kocaeli de dahil olmak üzere pek çok ilde gerçekleştirilen operasyonlar sonucu içlerinde avukatların, gazetecilerin, siyasi parti temsilcilerinin de bulunduğu onlarca kişinin daha gözaltına alındığı ifade edilen açıklamada, NATO zirvesinin gerçekleştirildiği günlerde yapılmak istenilen eylemlere yönelik devletin baskı ve terörüne değinilerek "Tüm bu saldırılara ve fiili ablukaya rağmen, NATO zirvesinin ilk günü olan 7 Temmuz Salı günü, Ankara

sokakları antiemperyalistlerin, devrimcilerin sloganlarıyla yankılanmıştır.

Gözaltında veya hapishanelerde bulunan yüzlerce insan, emperyalist savaflara hayır dediği için, NATO'nun askeri olmayı reddettiği için saldırıya uğramıştır. Tüm dostlarımız, bugün bir işlevi kalmamış o mahkemelerden hangi karar çıkarsa çıksın, sonucu başları dik bir biçimde karşılayacaklardır.

Ama bugün halkların katillerine kırmızı halılar serenler, halklar açlıktan kırılırken haydutların midesi ve gözü doysun diye milyarlarca lira harcayanlar bugün tarihin en utanç dolu sayfalarında yerini bulmuşlardır ve yarın gidecekleri tek yer tarihin çöplüğüdür" denildi.

NATO'nun, bugüne kadar adımı attığı sayısız ülkede protestolarla karşılandığı, halkların katillerinin başka biçimde karşılanmasının beklenemeyeceği ifade edilen açıklamada "Bugün, bu mücadeleden daha meşru bir şey de yoktur. Tüm gözaltılar derhal serbest bırakılsın, tutuklanan tüm dostlarımız derhal tahliye edilsin. NATO defol" denildi.

NATO Tutsağına İşkence

7-8 Temmuz'da Ankara'da gerçekleşen NATO zirvesi öncesi, 5 Temmuz Pazar günü Antalya'da gözaltına alınıp tutuklanan Devrimci Gençlik Dernekleri üyesi Mehmet Şimşek, "kuyu tipi hapishane" olarak adlandırılan Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesi'ne girerken işkenceye maruz bırakıldı.

Dört günlük gözaltı sürecinin ardından tutuklanan Mehmet Şimşek'le görüşen ÇHD Antalya Şubesi avukatları, hapishaneye giriş işlemleri sırasında müvekkillerinin sopalarla

işkence gördüğünü ve kaba dayağa maruz kaldığını aktardı.

ÇHD'li avukatlar, bir gardiyanın Şimşek'e ağır hakaretlerle "Ne bakıyorsun lan" deyip kafa attığı, daha sonra müvekkillerine sopa kullanarak işkence yapıldığını anlattı. Avukatlar Şimşek'in işkence gördüğü odada bir kamera bulunmayabileceğini aktardı. Israrlı talebi sonucu hastaneye götürülen Şimşek'in, doktor kontrolü ve rapor düzenlenmesinin ardından tekrar hapishaneye götürüldüğü aktarıldı.

Çapa'da Eylem

İŞİMİZİ İSTİYORUZ
GÜVENCELİ ÇALIŞMA HAKKIMIZ
KIDEM TAZMİNATIMIZI GASPETTİRMEYİZ
ÇAPA TIP FAKÜLTESİ YEMEKHANE İŞÇİLERİ
TÜRKİYE GIDA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI

NE İŞÇİSİ KÖLE DEĞİLDİR
N SİSTEMİ YASAKLANSIN

SEFALETE TESLİM OLMAYACAĞIZ!
SAĞSAĞ DEĞİL EMERKİTİ BÜTÇE!
ANGARYA ÇALIŞMAYA SON!
YAŞ ÖRG MÜCAHEDİT BASKIYA SON!
MOBBİNGE SON!
TASERONA KÖLE OLMAYACAĞIZ!
GÜVENCELİ İŞ!
ERGİTİ!
HEMŞİRE, HASTA BAKICI, TEMİZLİK PERSONELİ YEMEK DAĞITMAZ!
ENYER (ÇAYIRCI) YEMEKHANELERİNE KAYITLI OLMAYAN YEMEK ŞİRKETİNE ALAKAZ!
TUM ÇALIŞANLARA SENDİKAL HAKLAR TANINSIN
DISK Gıda-İş
ERKİTİ
İŞÇİLERİ BİRLİĞİ
SEMMAYEN HÜKÜM
TASERON ZEMİNHANESİNDE İŞÇİ KİYİMİNA SON
DISK Gıda-İş
Herkes eşit sa
Türk

Konuşmada işçilerin artık taşeron sistemden kölelik koşullarında çalışmak istemediklerini dile getiren Kızılyer, işe geri dönüşün tek tek de-

DEMİR TOLOJİ
ANİSİN SAĞ
ÇOCUK ÜRÜNLERİ
PARK TOLOJİ
KUTUPA KUTUPA

**ÜRETTİĞİMİZ
DEĞERDEN
PAYIMIZI
İSTİYORUZ**
GIDA İŞ SENDİKASI

**YEMEKANELERDE
İNSANCA ÇALIŞMA
İNSANCA ÜCRET
İSTİYORUZ**
DISK Gıda İş

**TÜM ÜCRETLERE
EN AZ
GERÇEK ENFLASYON
KADAR ZAM !**
GIDA İŞ SENDİKASI

**ÜCRET
LET**

ANE İŞÇİSİ KÖLE

İşçilerin açıklamasının ardından dayanışmaya gelen emek dostları da söz alarak işçilerin işe iadesi ve haklarının verilmesi konusunda destek konuşmaları yaptı.

Emperyalizmin Yarattığı Kırılma Noktaları: Venezuela Depremi

Çeviri Kolektifi

Siyaset Bilimi Profesörleri Chris Gilbert ve Cira Pascual Marquina tarafından 29 Haziran günü mr.online'da yayınlanan makaleden çevrilmiştir.

Özellikle kuşatma altındaki bir ülkede, tamamen doğal bir afet diye bir şey yoktur. Aynı şekilde, herhangi bir afete verilen tepki her zaman sosyal, siyasi ve hatta jeopolitik faktörler tarafından şekillenir. Bağımsızlık mücadelesi sırasında meydana gelen yıkıcı 1812 depreminin ardından Simón Bolívar şöyle demişti: "Doğa bize karşı çıkarsa, onunla savaşır ve bize itaat etmesini sağlarız." Bugün bu söz kulağa tuhaf bir anti-ekolojik patlama gibi gelebilir, ancak Bolívar'ın kastettiği şey, doğal bir zorlukla karşı karşıya kaldığımızda bile, kurtuluşun stratejik projesinin ön planda kalması ve eylemlerimize rehberlik etmesi gerektiği idi.

Son zamanlarda Venezuela'yı vuran depremleri değerlendirirken bunu akılda tutmalıyız. Doğal gerçeklik açıktır: Çift sismik olay yaşandı. Önce 7,2 büyüklüğünde bir sarsıntı, saniyeler sonra da 7,5 büyüklüğünde bir sarsıntı. Bunun ardından, La Guaira kıyısı boyunca uzanan San Sebastián Fayı gibi doğal fay hatları boyunca yıkım yaşandı, ancak yıkım aynı zamanda emperyalizmin yarattığı fay hatları boyunca da yayıldı. Bunların başında, on yılı aşkın süredir uygulanan felç edici yaptırımların yol açtığı, ülkenin altyapısı, acil durum kurtarma kapasitesi ve sağlık sistemindeki çatlaklar geliyordu.

Hâlâ 1000'den fazla olan bu yaptırımlar, sadece sözlerden ve düşmanca niyetlerden ibaret değildir. Washington'daki CEPR'de Mark Weisbrot tarafından yürütülen bir araştırmaya göre, bu yaptırımların sadece bir yıl içinde yaklaşık 40.000 fazla ölüme yol açtığı tahmin edilmektedir. Uluslararası finans sistemine aşina olmayanlar için bu tür bir yaptırım rejiminin etkisini anlamak zor olabilir. Ancak net sonuç, her türlü uluslararası işlemin zorlaşmasıdır. Sıradan ticaret ve kredi hatları çöküyor; şirketler, bankalar ve hükümetler ise yaptırım rejimi kapsamında teknik olarak yasal olsalar bile, belirsizlik ve gelecekteki misillemelerden korktukları için işlemlerden kaçınıyorlar.

Bu durumun sonuçları, afet hazırlığı ve müdahalesinin her yönünü etkiliyor. Venezuela'da, 2015 yılında Obama'nın Yürütme Kararnamesi'nin yayınlanmasından kısa bir süre sonra, aralarında doktorlar, sağlık görevlileri, inşaat mühendisleri ve diğer eğitimli profesyonellerin de bulunduğu milyonlarca insan göç etmeye başladı. Yedek parçaların ithal edilememesi nedeniyle ağır kurtarma ekipmanlarının onarımı zorlaştı. Hastaneler, özel

tıbbi ekipmanları yenilemekte zorlandı. Kamu hizmetleri, finansman kaynaklarının kurduğu ve tedarikçilerin ikincil yaptırımlardan korktuğu için bakım çalışmalarını erteledi. İşlemler teknik olarak yasal olsa bile, bankalar ve üreticiler sıklıkla gereğinden fazla uyumlu davranarak katılımı reddediyor ve kurumları sürekli kıtlık koşulları altında kendi başlarına çözüm bulmaya zorluyor.

3 Ocak'ta Venezuela'ya yönelik emperyalist saldırılarla ikinci bir çatlak ortaya çıktı; bu saldırılarda, demokratik olarak seçilmiş Cumhurbaşkanı Nicolás Maduro, yüzden fazla kişinin hayatını kaybettiği, çok daha fazlasının ise yaralandığı ve travma yaşadığı bir askeri operasyonda kaçırıldı. Bolivarcı Devrim, her devrimci süreç için hayati önem taşıyan siyasi iktidarı elinde tutmayı başarsa da, Venezuela'nın petrol satışları üzerindeki kontrolünü kaybetti ve ülkenin doğal kaynaklarını, özellikle de petrolü düzenleyen son derece gelişmiş mevzuatında "reformlar" yapmaya zorlandı.

Tüm bunlar, her açıdan yürek parçalayıcı olan Venezuela'daki felaketin, hem anlık etkisi hem de uzun vadeli sonuçları bakımından, ABD emperyalizminin ülkeye ve halkına yönelik devam eden, çok boyutlu saldırısına doğrudan atfedilebilecek faktörler nedeniyle çok daha ölümcül hale geldiği anlamına geliyor. Şu ana kadar resmi kayıtlara göre yaklaşık 1500 kişi hayatını kaybetti ve bu trajik sayı önümüzdeki günlerde artmaya devam edecek. Toplam kayıp sayısı birçok düzeyde hissedilecek ve bu kayıpları etkili, egemen ve koordineli bir müdahaleyle hafifletme mücadelesi, artık ABD emperyalizmiyle olan çelişkinin merkezde yer aldığı bir savaş alanı haline gelmiştir.

Radikal Şekilde Farklı Tepkiler

Çift deprem meydana geldiğinde, bu olay gürültülü bir ses, uzun süren ve şiddetli yer sarsıntısı ile tuhaf renkteki gökyüzünün ürkütücü bir birleşimi olarak yaşandı. Bir tanık bunu "rüzgârsız rüzgâr" olarak tanımladı. İnsanlar çığlık attı, köpekler korkudan çılgına döndü. Bütün binalar enkaza dönüştü; pek çok kişinin ulusal tatili geçirmek için gittiği plajda ise çatlaklar açıldı. Günler sonra insanlar hâlâ enkaz altında mahsur kalmış durumda. Durum, La Guaira sahil şeridindeki şehir ve kasabalarda özellikle vahim. Sosyal ağlarda, aileler kayıp yakınlarını umutsuzca ararken yüzlerce fotoğraf ve isim dolaşıyor.

Böyle bir durumda, önce kendi

Eğer şefkat, Venezuela hükümetinin ve Latin Amerika halklarının tepkisini yönlendiriyorsa, aynı şey ABD emperyalizmi için söylenemez; Eğer şefkat, Venezüella hükümetinin ve Latin Amerika halklarının tepkisini yönlendiriyorsa, aynı şey ABD emperyalizmi için söylenemez;

çıkarlarını düşünmeden yardım eli uzatmak doğaldır. Venezuela'nın dört bir yanındaki ve komşu ülkelerdeki insanlar da tam olarak bunu yaptı. Geçici cumhurbaşkanı Delcy Rodríguez'in hükümeti de hızlı ve kararlı bir şekilde harekete geçti; son otuz yıldır Bolivarcı Devrim'i karakterize eden halk odaklı yaklaşımla elindeki imkânları seferber etti. Bu resmi müdahalenin yanı sıra, kitlesel ve kendiliğinden gelişen yardımlar da yaşandı: yardım malzemeleriyle dolu motosikletler afet bölgelerine akın ederken, gönüllüler devletin öncülüğündeki devasa kurtarma çalışmalarına katıldı; Meksika, Küba ve Brezilya'dan gelen yardım ekipleri de somut destek sağlamak üzere hızla bölgeye ulaştı.

Eğer şefkat, Venezuela hükümetinin ve Latin Amerika halklarının tepkisini yönlendiriyorsa, aynı şey ABD emperyalizmi için söylenemez; çünkü bu sistemde insanlığa duyulan endişe, kâr, mülksüzleştirme ve egemenlik güdülerinin gerisinde kalmıştır ve bu sistem, başkalarının talihsizliklerini kendi çıkarına çevirmeyi pek çok kez amaçlamıştır. Depremin ertesi günü, Dışişleri Bakanı Marco Rubio, Savaş Bakanlığı, SOUTHCOM ve deniz piyadelerinin ABD'nin "yardım" çabalarının merkezinde yer alacağını soğukkanlılıkla duyurdu.

Bu senaryoyu daha önce de gördük. Haiti'yi 2010 yılında vuran yıkıcı depremin ardından, ABD'nin "insani yardım" adı altında, neredeyse hiç gizlenmemiş bir Truva atı, bir uçak gemisi ve karada yaklaşık 20.000 asker şeklinde ülkeye ulaştı. Haiti örneğinde bu fiili işgalin sonuçları arasında bariz bir egemenlik kaybı, belgelenmiş cinsel saldırı ve sömürü vakaları ve işgal güçlerinin getirdiği kolera salgını yer aldı.

Emperyalizmin emelleri karşısında, Venezuela'nın devrimci halkının sesi üç talep etrafında birleşiyor: ABD, yaptırımları tamamen kaldırmalı, tüm Venezüella varlıklarının dondurulmasını kaldırmalı ve Cumhurbaşkanı Maduro ile Cilia Flores'i Venezüella'ya iade etmelidir. Bu adımlar atılmazsa, ABD'nin varlığı adeta basit bir askeri işgale benzecektir. Bu da, Monroe Doktrini'ni grotesk bir şekilde yeniden canlandıran Donald Trump'ın MAGA emperyalizmi tarafından ifade edilen yeniden sömürgeleştirme hırslarının ayrılmaz bir parçasıdır.

Anlatı Üzerine Savaş

Venezuela halkını, onların geleceğini ve projelerini bütünsel bir şekilde savunma mücadelesi, aynı zamanda medya ve sosyal ağlarda da bir mücadele olarak yaşanıyor. Hükümetin müdahale etmediği ya da yardımların önünü kestiği iddiasını içeren yanlış ve kötü niyetli iddialar dolaşıyor. Aynı zamanda, Türkiye'deki depremler de dahil olmak üzere, olayla ilgisi olmayan felaketlere ait videolar, yapay zeka ile üretilmiş bir sürü saçmalıklarla birlikte Venezuela'dan çekilmiş görüntüler gibi yayıldı. Bunların çoğu, 3 Ocak sonrası yapılan anlaşmalardan dışlandığını düşünen Maria Corina Machado'nun öfkeli muhalefetinden kaynaklanıyor.

Gerçek olan şu ki, La Guaira'ya ulaşmaya çalışan çok sayıda iyi niyetli sürücü, Karakaş'tan çıkan ana otoyolun tıkanmasına neden olmuş ve bu da ağır iş makineleri ile ambulansların geçici olarak bölgeye ulaşmasını engellemiştir. Benzer şekilde, kurtarma alanlarının çevresinde o kadar çok insan, araba ve motosiklet toplanmıştır ki, enkaz altında mahsur kalanların sesleri zorlukla duyulabilmiş ve bu da kurtarma çalışmalarını aksatmıştır. Ulusal ve uluslararası kurtarma ekipleri, çalışabilmeleri için yer açılmasını talep etmiştir. Hükümet ise Poliedro de Caracas adlı spor kompleksinde bir koordinasyon merkezi kurarak bu talebe yanıt verdi; burada sivil yardım malzemeleri toplanıyor ve kamyonlarla ihtiyaç duyulan yerlere gönderiliyor. Merkezde, gönüllü olarak çalışan kişiler, en çok nerede faydalı olabileceklerinin belirlenmesi amacıyla değerlendirilmeye tabi tutuluyor.

COVID salgını bize bir şey öğrettiyse, o da yalnızca devlet öncülü-

ğünde bir müdahalenin etkili olabileceğidir. Sivil toplum kuruluşları ve bireylerin katkıları memnuniyetle karşılanır, ancak bunların yalnızca ege-men bir devletin öncülük edebileceği koordineli bir çabanın parçası olması gerekir. Yabancı medya tarafından şu anda yaygın olarak kullanılan en büyük yalan, esasen Bolivarci Devrim'e karşı her zaman kullanılmış olan yalandır: Küresel Kuzey'deki hükümetler tarafından uygulananla karşılaştırılabilir düzeyde -ve muhtemelen ondan daha zayıf- bir devlet otoritesinin, Küresel Güney'deki bir ülkede uygulandığı zaman "otoriter" olduğu iddiası. Bu arada, bazıları hükümetin herhangi bir müdahalesi olmadığını savunarak, zorlayıcı bir dış müdahaleye zemin hazırlamaktadır.

Devrimci Hazırlık

Bu çifte deprem, yaptırımlarla zayıflatılmış, ancak Venezuela toplumunun tüm yönlerini derinden şekillendiren 27 yıllık Bolivarci Devrim sayesinde güçlenmiş bir ülkeyi vurdu. Yaptırımlar Venezuela'nın maddi altyapısını sistematik olarak zayıflatmış olsa da, Bolivarci Devrim yirmi yılı aşkın bir süre boyunca yeni bir toplumsal metabolizma geliştirmeye adanmış. Henüz oluşum aşamasında olsa da, bu devrim şimdiden ülkenin en büyük dayanıklılık kaynağı haline gelmiştir. Topluluk konseyleri, komünler, sivil-asker birliği ve sosyal konut programları, ülkenin krize toplu olarak yanıt verme kapasitesinin bir parçası haline geldi.

Devrim, ülkenin konut stokunu sürekli olarak güçlendirmiştir. Hugo Chávez'in 2011 yılında başlattığı konut projesi Gran Misión Vivienda Venezuela, ülkenin dört bir yanında milyonlarca "insana yakışır konut" inşa etmiştir. Çeşitli Çinli, Brezilyalı, Belaruslu ve Venezuelalı firmalar tarafından inşa edilen bu binaların çoğu, depremde iyi bir performans sergilemiştir. Bir binanın yaşanmaz hale geldiği durumlarda -ki bu çoğunlukla kıyı fay hattı boyunca meydana geldi- binalar çökmek yerine eğilme eğilimi gösterdi. İnsanları güvenli olmayan yamaç yerleşimlerine dağılmak yerine apartman bloklarında yoğunlaştırmak, hem daha yüksek inşaat standartları, hem de toplu eylemi ve devlet yardımının ulaştırılmasını kolaylaştırması nedeniyle daha gü-

venlidir.

İkinci bir faktör ise Chávez'in teşvik ettiği sivil-asker ittifakıdır. Artık tüm nüfus tarafından benimsenen bu model, hükümetin devlet ve gönüllülerin birleşik müdahalesinin çerçevesini oluşturmuştur. Maduro'nun akıllıca bir hamle yaparak polisi de dahil etmek suretiyle genişlettiği sivil-asker ittifakı, her zaman hem kurumsal bir düzenleme -altı milyon üyeli milis gücünde ifade bulduğu gibi- hem de hem sivillerin hem de askeri personelin sınıf bilincine dayanan daha yaygın bir siyasi tutum olmuştur. Bu ittifakın ilk sınavı, 1999'daki Vargas trajedisidir; tam da bu seferki felaketin daha şiddetli vurduğu yeri. Sivil-asker ittifakı o zaman da, tıpkı şu anda olduğu gibi, bu zorlu duruma layıkıyla göğüs gerdi.

Son olarak, ülkenin sosyalist komünlerinde en ileri görüşlü çözümler şekilleniyor. Unión Comunera adlı ağır ekipleri, La Guaira'daki kurtarma çalışmalarına yardım etmek üzere bölgeye gitti. Karakaş'taki El Panal Komünü'nde, komün üyeleri mahalledeki binaların durumunu değerlendirmenin yanı sıra, birkaç yardım toplama merkezi kurdu ve deprem nedeniyle evsiz kalanlar için bir barınak oluşturuyor.

2010'ların ortalarında yaşanan gıda kıtlığı sorunlarında olduğu gibi, ülke genelinde insanlar karşılaştıkları tıbbi ve varoluşsal sorunları kolektif olarak çözmek ve ileriye dönük bir yol bulmak için komünlere yöneliyor. Ülkedeki komün hareketinin gücü ve sağlam ideolojik temeli göz önüne alındığında, komünlerin yeniden canlanan siyasi bilincin bir katalizörü haline gelmesi mümkündür. Bu zor zamanlarda, 3 Ocak saldırısının gölgesinde kalan sosyalist proje etrafında Venezuela halkını bir araya getirmede komünler belirleyici bir rol oynayabilir.

Yıllar süren abluka ve emperyalist saldırılar, şüphesiz Venezuela'yı maddi açıdan zayıflatmıştır. Yine de Bolivarci Devrim, kolayca geri alınmayacak yeni bir toplumsal metabolizma yaratmıştır: örgütlü bir halk ve krizlere yanıt verebilen bir dizi kurum. Deprem, ülkenin kırılma noktalarını ortaya çıkarmış olsa da, gerçek gücünün nerede yattığını da göstermiştir: Devrimci halkta ve kökleri derinlere uzanan toplumsal ve kurumsal dönüşümlerde.

Ukrayna Savaşı Öncesi Rusya'nın Adım Adım Çevrelenmesi ve Rus Ayısına Toslamak

M.Can

Sınıfsal kinlerini asla kaybetmeyen Emperyalist kapitalist devletlere, SSCB'nin dağılması yetmedi. Oysa, Putin çoktan razıydı sisteme eklenmeye, ama onlar 3. Dünya savaşını göze alarak saldırılarını sürdürmeye devam ediyorlar. Rusya'yı bir daha asla ayağa kalkamayacak şekilde ezmek istiyorlar. Çünkü SSCB'nin, dolayısıyla sosyalizm gerçeğini/etkisini hiçbir askeri, ekonomik, siyasi, toplumsal saldırı veya dezenformasyonla yok edemediler.

Batı propagandasının "Rusya'nın emperyalist işgali" olarak sunduğu savaşın, gerçekte NATO'nun yirmi yıllık doğuya genişleme politikasının bir sonucu olduğu, Ukrayna'nın, bu büyük stratejinin bir piyonu olduğu net olarak ortada.

1999'da Çek Cumhuriyeti, Macaristan ve Polonya NATO'ya katıldı. Emperyalistler, Gorbaçov'a verdikleri "NATO bir milim bile doğuya genişlemeyecek" sözünü "bu sözü Sovyetler Birliği'ne verdik, ama artık böyle bir devlet yok" diyerek yok saydılar. 2004'te Bulgaristan, Estonya, Letonya, Litvanya, Romanya, Slovakya ve Slovenya NATO'ya alındı. Baltık ülkeleri üzerinden Rusya'nın kuzeybatı sınırına dayanıldı. Romanya ve Bulgaristan ile Karadeniz'deki askeri varlık güçlendirildi. Rusya artık hem kuzeyden hem güneyden çevrelenmişti.

Arnavutluk (2009), Hırvatistan (2009), Karadağ (2017) ve Kuzey Makedonya (2020) NATO'ya katıldı. Balkanlar tamamen NATO kontrolüne girdi. NATO, Rusya sınırına; Romanya'ya (2016) ve Polonya'ya konuşlandırılan füze kalkanı ve radar sistemleri (Aegis Ashore) yerleştirdi. 2014 sonrası NATO, Baltık ülkeleri ve Polonya'ya çok uluslu taburlar konuşlandırdı. Rusya sınırında sürekli tatbikatlar yapıldı. ABD, Polonya'ya F-16 filosu ve Patriot bataryaları yerleştirdi. Karadeniz'de NATO gemilerinin varlığı sürekli hale getirildi.

NATO'nun doğuya genişlemesini tamamlamak için geriye iki hedef kalmıştı: Ukrayna ve Gürcistan. 2008 Bükreş Zirvesi'nde bu iki ülkenin "gelecekte NATO üyesi olacağı" ilan edildi. 2008'de Gürcistan savaşı çıktı, Rusya Abhazya ve Güney Osetya'yı tanıyarak Gürcistan'ın NATO üyeliğini fiilen engelledi. Ukrayna ise 2014 dar-

besinden sonra hızla NATO eksenine kaydı; topraklarında NATO tatbikatları yapıldı, ordu NATO standartlarına göre eğitildi ve silahlandırıldı. ABD ve İngiltere, Ukrayna'ya askeri danışmanlar gönderdi. Karadeniz'de NATO üsleri kuruldu. Ukrayna'nın NATO üyeliği halinde Karadeniz'in bir NATO gölü haline gelmesi tehdidi sürdü.

Gürcistan, Hazar petrollerinin Rusya'yı bypass ederek Batı'ya akacağı Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattının kritik koridoruydu. Ukrayna ise Rus doğal gazının Avrupa'ya ulaştığı en önemli transit güzergahtı. Bu iki ülkenin NATO'ya alınması, Rusya'nın enerji kartını tamamen elinden almak ve Hazar havzasını tamamen kontrol altına almak anlamına geliyordu.

Küresel ısınmayla birlikte eriyen Kuzey Buz Denizi, yeni ticaret rotaları ve devasa enerji rezervleri vaat ediyordu. NATO, Norveç ve yeni üyeler İsveç ve Finlandiya üzerinden Arktik bölgesinde askeri varlığını artırdı. Rusya'nın Kuzey Filosu ve Murmansk'taki stratejik üsleri, NATO'nun yeni hedefi haline geldi.

Rusya'nın, Ukrayna'nın asla üye yapılmayacağına dair yasal bağlayıcılık talebi, NATO tarafından reddedildi. 24 Şubat 2022'de Rusya "özel askeri operasyon" başlattı. Putin, operasyonun amacını "Ukrayna'nın askerden arındırılması ve Nazilerden temizlenmesi" olarak açıkladı. Ukrayna'daki savaş, 24 Şubat 2022'de birdenbire patlamadı. Yıllara yayılan bir tırmanışın, emperyalist kışkırtmanın ve faşist terörün sonucuydu: Başlıca provokasyonlar; Kasım 2013 - Şubat 2014'te Maidan Darbesi, Nisan 2014 - Şubat 2022'te Donbass Direnişi, 2 Mayıs 2014'te Odessa Katliamı sayılabilir.

Donbas savaşını bitirmek için 2014 ve 2015'te iki Minsk Anlaşması imzalandı, ancak uygulanmadı. 2022'de eski Alman Şansölyesi Merkel ve eski Fransa Cumhurbaşkanı Hollande, bu anlaşmaların aslında Ukrayna'ya sadece zaman kazandırmak ve askeri kapasitesini artırmasına fırsat tanımak için yapıldığını itiraf etti.

2026 itibarıyla, eski SSCB devletleri (Baltıklar), Polonya ve Karadeniz havzası, tarihin en büyük askeri yığınağına sahne oldu. NATO, Estonya, Letonya, Litvanya ve Polonya'ya dört yeni çok uluslu tabur konuşlandır-

rak, "ileri mevcudiyet" kuvvetlerini kalıcı hale getirdi.

NATO üyeleri 2025'te, Lahey Zirvesi'nde on yıl içinde GSYİH'nın %5'ini savunmaya ayırma taahhüdünde bulundu. 2026 itibarıyla bu hedefe en çok yaklaşan ülkelerin başında ise Baltık ülkeleri; Litvanya ve Letonya, Polonya ve Nordik ülkeler geliyor:

Almanya, eski bir Sovyet cumhuriyetinin topraklarına, Belarus sınırına sadece 150 kilometre uzaklıktaki Litvanya'ya 45. Zırhlı Tugay'ı konuşlandırdı. ABD Ordusu, Litvanya'da Belarus sınırına yakın bölgelerde M142 HIMARS roketatarları ile tatbikatlar düzenliyor. Ayrıca 1. Zırhlı Tümen'e ait AH-64 Apache saldırı helikopterleri de bölgede derin vuruş tatbikatları yapıyor. NATO, Estonya, Letonya, Litvanya ve Polonya'ya dört yeni çok uluslu tabur konuşlandırdı. Bu sistemler, Rusya'nın batı topraklarını doğrudan tehdit eden menzillere sahip.

Romanya'da Mayıs 2026'da düzenlenen B9 (Romanya, Polonya, Baltık Devletleri vb.) ve İskandinav ülkeleri zirvesinin ortak bildirisinde, Rusya açıkça "en önemli, uzun vadeli ve doğrudan tehdit" olarak tanımlandı. Bu zirve, "NATO 3.0" olarak adlandırılan yeni stratejiyi resmen onayladı. İskandinav ve Baltık ülkeleri ile Polonya, olası bir Rus saldırısının ilk dalgasını durduracak bir "Avrupa'nın Kalkanı" olarak tanımlanıyor.

Belarus Devlet Başkanı Lukaşenko, ülkesinin sınırlarındaki bu agresif NATO yığınağına karşı savunma kapasitelerini güçlendirmekten başka çarelerinin olmadığını söylüyor. Belarus, bu konvansiyonel tehdide karşı Oreshnik hipersonik füzeleri, İskender-M taktik balistik füzeleri ve S-400 hava savunma sistemleri gibi caydırıcılığı yüksek, asimetrik silahları devreye sokuyor. Ayrıca Belarus, NATO'nun artan baskısına karşı sadece Rusya ile değil, geçen yıl ilk kez topraklarında ortak tatbikat düzenlediği Çin ile de askeri işbirliğini derinleştiriyor. Rusya'nın çevresindeki bu askeri yığınağın hızı ve kapsamı gerçekten de çok büyük. Bu, 2014 sonrası ivme kazanan, 2022'de patlayan ve artık "savunma harcamaları" boyutunu aşmış yeni bir savaş inşa eden bir süreç.